

PRAVI ŽIVOT, PRAVI MIR

marti, 12 aprilie 2022

Nemiri koji su u ovjeku, nešto su što je u nama prisutno bez našeg htijenja.

Oni su osobito prisutni u današnjem ovjeku. Svima je o ita prisutnost nemira u nama samima i u drugima. ovjek nikako ne može potpuno izbje i nemir. Iz tog probija i pitanje, koji je uzrok ljudskim nemirima i da li je mogu e iz nemira uploviti u svoj osobni mir. O ito je tako er da se poslije toga i razo aramo. O ekivali mir u tome i tome a rodio se jošve i nemir.

Izgleda da je u ovo moderno vrijeme nemir više o itiji nego li ikada prije. Današnje nas evan elje upu uje baš na put gdje bi ovjek mogao u i u iskustvo svojeg mira, a tako er nam govori i kroz što se ne dolazi do mira. A ovjek je slobodan da bira. ovjek se treba odrediti prema Bogu. Treba izabrati što mu je najvažnije. U što se uko-rjenjuje njegovo život. U emu vidi da mu dotje e smišljenost življenja bez obzira kakvo e biti to življenje.

To je ta istina koju naglašava i druga Božja zapovijed: Nema drugih bogova. Niti je sve jednako niti je sve jednako vrijedno za ovjeka. ovjeku je potrebno da se odredi prema tom svojem Naj-vrjednijem. Našom poslovice reklo bi se: ne može se sjediti na dvije stolice. U kršanstvu je taj osnovni princip, Bog ljubavi. I vjerovanje u Boga ljubavi odre uje cijelo življenje. U svjetlu Njega procje-njuje se sav svemir. U svjetlu Njega odre uje se moral i politika – sve.

esto se život izjedna i s imanjem. Koliko li je života žrtvovano imanjima! Možda bi se moglo re i da je novo vrijeme baš život žrtvovalo imanju i sad je ono najuo ljivije nastupilo kao ekološka ugroženost, kao moralna ugroženost. Zar sve mo-derne prijetnje i nemiri ne izvire baš iz žrtvanog života imanju?! Do ju er je ovaj navještaj (davanje prednosti životu nad imanjem) bio samo religiozni navještaj, religiozno opredjeljenje, bome danas je to postalo istina svakog ovjeka, cijelog ove anstva. Do te svijesti došli smo tek kad je život doveden u pitanje uništenja.

Možda nam sada postaje o ito zašto se uvukao nemir u ljudski život. Iako su ljudi sitiji i obu eniji ipak su nemirniji. Dogodio se kolektivni grijeh, a i kolektivne posljedice. Dava-njem naglaska životu ne nije e se vrijednost onoga što treba imati (hrana, odje a…). Ipak, ho e se re i da su sva ‘imanja’ u službi života a ako to nisu onda su štetna.

Posjedovanje (imanje) je nešto neposredno, nešto sto svatko ‘dira’. Vrlo esto se baš radi toga ljudi ‘zatrpaju imanjima’ i nikada ne do u do iskustva istinskog života i mira. Ne dolaze do svojega duševnog i životnog mira. Kao što je život, smisao u dubini tako je i mir u dubini. Istinski mir može biti tek ako je život oslonjen, ako mu je gospodar Ljubav. Vjera u ljubav je vjera u Apsolutnoga i sve što smeta toj vrijednosti otklanja se.

Život kao i ljubav traži Apsolutnoga i apsolutno vezanje, a zato se dobiva istinski mir. Zato je i nemogu e imati dvije

najvažnije stvari. Tada je uvijek izgubljen.

Najvažnije je uvijek Jedno – Jedan. Vjera u Božju apsolutnu ljubav daje smisao životu i omogućuje da se život razvija do svoje punine. Ipak smo mi uza svu svoju brigu Božja briga. Uspostavimo istinski odnos s Bogom, to će značiti i upoznavanje samog sebe. Tako ćemo steći i sigurnost bez obzira na sve promjenjivosti ovoga brzo mijenjajućeg svijeta.

Dr. theol. Davor Lucacela